

ชื่อหนังสือ: ลูกไม้เปลี่ยนสี

ผู้แต่ง: วัตตรา

สำนักพิมพ์: เพื่อนดี

ราคา: 315 บาท

น้ำทิพย์ นักศึกษาแพทย์ปีสุดท้าย มีความรักอยู่กับ ชาตรี ซึ่งเป็นนักศึกษาแพทย์ด้วยกัน ทั้งสองคนคบหาคุ้นเคยกันมาตั้งแต่เรียนปีหนึ่ง จึงได้วางแผนว่าจะแต่งงานกันทันทีหลังจากเรียนจบ ความรักของทั้งสองดำเนินไปอย่างราบรื่น จนกระทั่งวันที่น้ำทิพย์แนะนำให้ชาตรีรู้จักกับ ฤทัย เพื่อนสมัยมัธยมซึ่งกำลังหางานทำหลังจากเรียนจบ

ฤทัยเป็นคนสวย มีเสน่ห์ และมีแฟนชื่อ บัญชา นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ปีสุดท้าย แต่บัญญัติมีฐานะอยากจน ฤทัยอยากจับชาตรีผู้ที่พรั่งพร้อมกว่า โดยแกล้งมาปรึกษาปัญหาหัวใจกับน้ำทิพย์เพื่อที่ให้ได้ใกล้ชิดกับชาตรีมากขึ้น จนชาตรีเผลอใจไปมีความสัมพันธ์กับฤทัยในที่สุด ชาตรีรู้สึกผิดจึงพยายามอยู่ห่างฤทัย ทำให้เธอเสียความรู้สึกเป็นอย่างมาก

เมื่อฤทัยพบว่าตนตั้งท้องกับบัญญัติ จึงตัดสินใจบอกเลิกบัญญัติ แล้วอ้างว่าลูกในท้องของตนเป็นลูกของชาตรี เมื่อน้ำทิพย์รู้เรื่องระหว่างชาตรีกับฤทัยทำให้เธอเจ็บช้ำน้ำใจอย่างแสนสาหัส เอาแต่ซึมเศร้าจนกลายเป็นโรคเครียด เรียนหนังสือต่อไม่ได้

ด้วยความเครียดทำให้เธอตัดสินใจที่ผิดพลาดอย่างมหันต์ น้ำทิพย์บังคับ ประสพ ผู้ที่แอบหลงรักคนและคอยปลอบใจเธอมาโดยตลอด ให้ประสพขโมยน้ำเชื้อของชาตรีที่ได้บริจาคไว้ออกมา ในที่สุดน้ำทิพย์ก็ตั้งท้องสมใจและกลับไปอยู่ที่บ้านสวน โดยที่ประสพยอมรับเป็นพ่อของเด็กในท้องด้วยความรักและความสงสารน้ำทิพย์

ทางด้านชาตริกก็แต่งงานกับฤทัยหลังจากเรียนแพทย์จบ แม่น้ำทิพย์จะอยู่บ้านสวนแต่เธอก็ยังติดตามข่าวคราวของชาตริกกับฤทัยเสมอ ด้วยความแค้นเธอจึงกลายเป็นคนเครียดจัดถึงขั้นโรคจิต ยิ่งเธอเห็นชาตริกกับฤทัยมีความสุข ก็ยิ่งทำให้เธอแค้น เธอจึงตามก่อบัญหาให้ฤทัยเพื่อที่จะทำลายครอบครัวของชาตริก

เวลาผ่านไป ทั้งสองครอบครัวมีลูกสืบสกุล ชาตริกและฤทัยได้ลูกชายคือ ตฤณ เป็นครอบครัวที่อบอุ่น การทำงานของชาตริกก้าวหน้าเป็นลำดับ ฝ่ายฤทัยก็กลับตัวเป็นคุณแม่ที่ดี ส่วนด้านน้ำทิพย์และประสพกลับตรงกันข้าม เพราะน้ำทิพย์ยึดติดอยู่กับอดีตและความแค้น ทำให้เธอคิดกันลูกสาวคือ น้ำหนึ่งไม่ให้ใกล้ชิดกับพ่อ เพราะรู้ว่าอยู่แก่ใจว่าเด็กเป็นลูกของชาตริกจึงเป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่น

จนกระทั่ง 20 ปีผ่านไป รุ่นลูกสำเร็จการศึกษา น้ำทิพย์ตรวจพบว่าเป็นโรคหัวใจหลังจากเธอเกิดอาการแน่นหน้าอกขณะมาร่วมงานรับปริญญาที่มหาวิทยาลัยของลูกสาว แต่น้ำทิพย์ไม่บอกเรื่องนี้กับลูกสาว น้ำหนึ่งสมัครงานเป็นช่างภาพหนังสือสารคดีท่องเที่ยว ทำให้เธอได้พบกับตฤณ ทั้งคู่รู้สึกไม่ถูกชะตากันตั้งแต่แรกเห็น แต่เมื่อทั้งคู่จำเป็นต้องทำงานร่วมกันแม้จะไม่ถูกกัน แต่เมื่อเวลาผ่านไปน้ำหนึ่งและตฤณก็เริ่มมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน น้ำหนึ่งขอให้ประสพช่วยให้น้ำหนึ่งไปเช่าอพาร์ทเมนต์อยู่ในกรุงเทพฯ น้ำทิพย์ไม่ขัดขวางและจะไปอยู่กับน้ำหนึ่งด้วย โดยให้เหตุผลว่าไปอยู่เพื่อดูแลน้ำหนึ่ง ทั้งที่ความจริงเธอจะไปเพื่อหาทางแก้แค้นชาตริกและฤทัยต่อไป

หาอ่านเรื่องเต็มๆ และบทสรุปของเรื่องได้ในหนังสือกันนะคะ ^_^

ความแค้น เป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดสิ่งเลวร้ายและอาจแผดเผาใจคนที่มีความแค้นสมอยู่ในอกนั้น

น้ำทิพย์ เป็นคนที่มีความแค้น ถูกความรักทำร้าย ปล่อยวางไม่ได้ ให้อภัยไม่เป็น ทำให้ความแค้นแผดเผาใจตัวเองทีละน้อยๆ ทั้งๆ ที่เวลาผ่านไป ใดๆ ก็เปลี่ยนตาม คนที่ปล่อยวางก็เริ่มต้นชีวิตใหม่ แต่สำหรับ **คนที่ลืมไม่ได้** ก็ยังคงยึดติดอยู่กับความแค้นนั้น ก็คงยังคงทำร้าย **ตัวเอง** และ **คนรอบข้าง** ด้วย

เราคงห้ามไม่ให้คนเรามีความโกรธหรือเกลียดใครไม่ได้ แต่อยากจะบอกว่า...เรื่องแบบนี้มันอยู่ที่ **ใจ** เพียงแค่ **ให้อภัย** หรือ **ปล่อยวาง** ก็คงเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่ควรจะทำเป็นอันดับแรก...จริงไหม?